

UNIKATNA, TUJA IN VEČBESEDNA ŽENSKA ROJSTNA IMENA V SLOVENŠČINI TER Z NJIMI POVEZANA PRAVOPISNA PROBLEMATIKA

Helena Dobrovoljc

Tina Lengar Verovnik

Uvod

Medtem ko je v nekaterih okoljih osebno ime podvrženo institucionalni presoji ustreznosti (Otta 1997),¹ saj je med najbolj opaznimi in označujočimi identifikacijskimi elementi posameznika, je v slovenskem prostoru izbira otrokovega imena povsem prosta in prepuščena staršem ali skrbnikom v skladu z *Zakonom o osebni imenu*. Jezikoslovci (Keber 2002: 53) in statistiki (Žnidaršič 2014) v zadnjih desetletjih zaznavamo naraščanje neobičajnih, redkih oz. unikatnih imen in dvo- ali večbesednih rojstnih imen za osebe obeh spolov.² Unikatna imena so pogosto sestavljena iz nenavadnega glasovja oz. zvez, tako da že na pogled pogosto težko ugotovimo, katerega spola so (npr. *Fazile ž, Jing ž, Noa ž* in *m, Ute ž, Uzejr m, Vebi m*),³ kar govorcem v slovenščini kot infleksijskem jeziku povzroča težave, ki se odražajo tako pri oblikoslovnem kot besedotvornem pregibanju. Težave niso pogojene zgolj z eksotično podobo imena, temveč so pogosto odraz pravorečnih in (posledično) pravopisnih nedorečenosti. V prispevku bomo predstavili prikaz ženskih imen v normativnem priročniku, ki bi uporabniku olajšal uporabo teh imen v različnih oblikoskladenskih položajih.

1 Izrazje

Z **unikatnim imenom** je statistično gledano poimenovana le ena oseba. Izraz se je v slovenščini razširil pod vplivom poročil SURS-a in tuje onomastične literature (Ciešlikowa in Malec 2007): prvič se je pojavil že v šestdesetih letih 20. stoletja v okviru psihoonomastike⁴ (Hartman, Nicolay in Hurley 1968). V slovenistični literaturi je mogoče izraz unikatno ime

1 »Civilno pravo v nekaterih državah staršem preprečuje izbiro spotikljivih imen in imen, ki ne izražajo nedvoumno spola otroka. Brazilska zakonodaja poskuša zaježiti rabo neobičajnih imen.« (Otta 1997: 2)

2 Statistični urad Republike Slovenije (dalje SURS) navaja, da je bilo dne 1. 1. 2014 v Sloveniji 69 % imen unikatnih, tj. takih, s katerimi je bil poimenovan le po en prebivalec (Žnidaršič 2014).

3 Prebivalstvo, Slovenija, 1. 1. 2012. Vir: SURS.

4 Gre za študije o večji oz. manjši socialni prilagojenosti in sprejetosti posameznikov z nenavadnimi osebni imeni.

prvič zaslediti pri Kebru (1996: 24).⁵ Ker je pojem unikatnosti časovno relativen, v prispevku kot unikatna pojmuemo vsa tista imena, katerih pogostnost ne presega pojavitv nad 5.⁶

Za drugo skupino obravnavanih imen, tj. imen z eno ali več imenskimi enotami, je v prispevku uporabljen izraz **večbesedna rojstna (krstna) imena**. Izraza »dvodelna imena« nismo uporabili zaradi nejasnega definiranja v *Slovenskem pravopisu* 2001 (§ 349), kjer je izraz krovni termin za večdelne imenske enote, torej ne le za zveze enega ali dveh rojstnih imen (*Ivan Cankar* in *Anton Tomaž Linhart*) in enega ali dveh priimkov, tj. družinskih imen⁷ (*Zofka Kveder - Jelovšek*), temveč tudi za zveze z vzdevki in stalnimi pridevki (*Frane Milčinski - Ježek*, *Fran Masej Podlimbarski*). Pravopis na drugem mestu (v § 961 in 966) opisuje obravnavani tip imen kot večbesedna imena oziroma »imena iz dveh ali več enot« ter navaja primere, npr. *Franc Jožef*, *Fran Ksaver*, *Lucijan Marija*, *Jean Paul ...* (§ 961) in *Roža Marija*, *Ana Marija* (§ 966). Glede na navedeno je izraz **večbesedna rojstna imena** še najbolj ustrezen, saj pomensko ustreza dejstvu, da ta imena sestojijo iz več medsebojno neodvisnih imen, npr. *Daniel Peter Martin*, *Jelka Marija Pavla* ipd. (Keber 2001).

1.1 Naraščanje števila unikatnih in večbesednih imen

Po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije (Žnidaršič 2014) smo bili prebivalci Slovenije na začetku leta 2014 (1. 1. 2014) poimenovani z 52.274 različnimi imeni, med katerimi se jih 36.069 (69 %) pojavi samo enkrat (oziroma manj kot petkrat). Med njimi sta dve tretjini dvo- ali večbesednih imen (tip *Ana Marija*), tretjina (12.023) pa so enobesedne imenske novitete med državljani Slovenije.

Deset let prej (2004) je bilo po podatkih Centralnega registra prebivalstva (na 30. 9. 2004) prebivalstvo Slovenije poimenovano z 38.111 različnimi osebnimi imeni, med katerimi je bilo 17.655 moških in 20.456 ženskih imen. Unikatnih imen je bilo 25.512 (66 %). Dve tretjini imen je bilo imen iz več imenskih enot; enobesednih imenskih novitet je bilo torej po ocenah 8504 (Žnidaršič 2005).

Trend naraščanja unikatnih in večbesednih rojstnih imen med prebivalci Slovenije je mogoče pojasniti s spremembo motiva za izbiro imena. V preteklosti se je otrokovo ime navadno izbi-

5 V časniku *Delo* je bila ob objavi novice SURS-a 20. 9. 2013 namesto termina *unikatno ime* v naslovu uporabljena poslovenjena, verjetno lektorirana zveza *edinstveno ime*, ki ni termin in tudi v determinologizirani rabi pomensko ne ustreza poimenovanemu pojavu (<<http://www.rtvsl.si/zabava/zanimivosti/vsako-letno-vec-edinstvenih-imen-najpogostejsa-se-vedno-marija-in-franc/318160>>). Druga, slovenščini ustrenejša terminološka ustreznica bi bila lahko *enkratno ime*, pri katerem pa smo se zaradi dejstva, da govorimo o imenih, ki se ne pojavljajo zgolj enkrat, in da bi bila taka zveza morda zavajajoča, v tem prispevku odločili za ohranitev izraza *unikatno ime*.

6 Iskalnik po bazi osebnih imen na spletni strani SURS-a imen, katerih pogostnost je med 0 in 5, zaradi možnosti zlorabe osebnih podatkov ne prikazuje. Gl. <<http://www.stat.si/imena.asp>>.

7 V sodobnem času je vse bolj heterogena tudi ta skupina imen, saj se vanjo umeščajo ne le dvojni priimki ženskih oseb, temveč tudi dvojni priimki moških (*Andrej Ermenč Skubic*), ki prevzamejo priimek partnerke, in dvojni priimki otrok staršev, ki se pišejo različno (*Pavel Remič Weiss*).

ralo iz zaključenega oz. že obstoječega repertoarja imen (Šrámek 1999: 21), ki so bila v družini tradicionalno prisotna (motiv tradicije: oče – sin, mama/babica – hči) ali pa so bila vzeta iz nabora dinastičnih in literarnih imen (npr. knez *Samo*, Finžgarjev *Iztok* iz romana *Pod svobodnim soncem*), še najpogosteje pa svetniških imen (verski motiv).⁸ V sodobnem času je v ospredju motiv izvirnosti. Imena sodobnih novorojenčkov so zato pogosto neobičajna, redka, eksotična, izposojena iz tujih jezikov ali povsem izmišljena, jezikovno tudi tvorbe, ki so le delno prilagojene slovenščini (npr. *Mery* = 9 nasproti *Mary* = 11 pojavitev; *Aiša* = 74, *Ajša* = 197 pojavitev; *Zoe* = 15, *Zoje* = 5, *Zoa* < 5, *Zoja* = 1168 pojavitev) (po podatkih SURS za leto 2011).

2 Z imeni povezane normativne zadrege in aktualne pravopisne rešitve

Naraščanje števila netradicionalnih imen se na svoj način odraža tudi v naboru normativnih zadreg med uporabniki knjižnojezikovnega standarda. Njihova raba namreč povzroča težave najprej staršem, kasneje pa tudi učiteljem in sošolcem, o čemer je mogoče sklepati tudi iz narave vprašanj, zastavljenih v spletni *Jezikovni svetovalnici* Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU:

- ▷ Kako se sklanja žensko ime *Abi*? Kako se iz imena naredi svojilni pridevnik?
- ▷ Pozdravljeni! Kako se pravilno sklanja angleško žensko ime *Rae*? *Rae* (*Raeina prijateljica*, *Raeine prijateljice*, *Raeini prijateljici*) itd. ali pa s podaljšanim *j* (*Raejina prijateljica*, *Raejine prijateljice* ...). Hvala!
- ▷ Pozdravljeni, zanima me sklanjanje imena *Gaia* (ki se ga izgovori kot slovensko obliko *Gaja*).
- ▷ Ali se pri sklanjanju finskega ženskega imena *Tiia* doda *j*? Bega me predvsem dajalnik, ker si treh *i*-jev zaporedoma ne znam predstavljati.
- ▷ Kaj se zgodi pri sklanjanju nemih glasov v imenih, kot so *Sarah*, *Hannah*? Jih sklanjamo *Sarah*, *Sare*?
- ▷ Zanima me, ali so svojilni pridevniki iz spodnjih imen pravilno tvorjeni. *Aria* – *Arijin* (SP 963); *Hanah* – *Hanahin*; *Noa* – *Nojin/Noin*; *Enya* – *Enyin*; *Mei* – *Mejin*; *Enia* – *Enjin*; *Enía* – *Enfjin*; *Zoe* – *Zoejin/Zoein*; *Naia* – *Najin*; *Leoni* – *Leonijin/Leonin* (SP 963 po zgledu *Mici* – *Micin*); *Zala Ana* – *Zalaanin* (SP 966).
- ▷ Zanima me, kakšna sta pravilna svojilna pridevnika tujih ženskih imen *Olivia* in *Sylvie*. *Olivijin*? Ali *Oliviin*? In *Sylviejin*? Ali *Sylvijin*? Prosim za obrazložitev.

.....

⁸ Drugi motivi, ki jih raziskovalci naštevajo, so še: etika (imena z etično konotacijo), blagglasnost (lepo zveneča imena), sosedstvo (imena sosednjih narodov), nevpadljivost (imena, ki so že dolgo znana in splošno razširjena) (Keber 1996: 19 in Keber 2002: 53; nav. po F. R. Arnold 1903). Poimenovanje je bilo povezano tudi s stereotipi in pričakovanji. Tako je Marcus (1976, nav. po Otta 1997) ugotovil, da ime *John* Američani povezujejo z zaupanjem in prijaznostjo, *Robin* z mladostjo, *Toni* z družabnostjo, *Agnes* s starostjo, *Agnes* in *Matilda* jih spominjata na neprivlačno, *Ana* pa na nenapadalno žensko.

Gre za probleme izgovarjave imen, oblikoslovnega pregibanja – tako na glasovni kot pisni ravni – in za težave pri tvorbi svojilnih pridevnikov. Skromna normativna napotila o pregibanju in besedotvorju imen, ki jih prinaša *Slovenski pravopis* 2001 v slovarju in pravilih, podajajo le posamezne informacije, ki ne zadoščajo pestremu korpusu teh imen v sodobni slovenščini, poleg tega pa ne podajajo celovitega sistematičnega pregleda, ki bi imena kategoriziral po enotnem merilu in ustvaril pogoje za lažje apliciranje pravil na novo porajajoča se imena.

Problemi pregibanja in besedotvorja ženskih rojstnih imen v aktualnih pravopisnih pravilih SP 2001 so opisani na različnih mestih v poglavjih »Oblikoslovje« in »Težji primeri iz besedotvorja«. Poglavji strukturno ne izhajata iz poglavja »Pravopis«, temveč pri navajanju značilnosti in posebnosti sledita logiki slovnične obravnave.

Oblikoslovne posebnosti ženskih rojstnih imen so tako obravnavane skupaj z vsemi drugimi ženskimi samostalniki po posameznih sklanjatvah in številih.⁹ V členu 818 so npr. skupaj obravnavane edninske imenovalniške posebnosti vseh samostalnikov 1. ženske sklanjatve, ne glede na dejansko raznorodnost problematik, npr. imena, ki se končajo na *-a*, imena iz grško-rimskega sveta (*Klio*, *Juno*, *Artemis* oz. *Artemida*), prevzeta imena na nemi *-e* ali nemi *-h* (*Marguerite*, *Ruth*). Tak koncept od uporabnika zahteva precej jezikoslovnega znanja, saj mora denimo informacije o sklanjanju imena *Ruth* v členu 818 dopolniti še z informacijami, ki jih ob obravnavi posebnosti 3. ženske sklanjatve priročnik ponuja v členu 822.

Podobno je pri tvorbi svojilnih pridevnikov iz ženskih rojstnih imen. Za to problematiko se specializira le člen 966 (svojilni pridevniki pri rojstnih imenih iz več enot, npr. iz *Ana Marija*), v vseh drugih členih (927, 962, 963) pa so skupni imenovalci za obravnavo slovničnoformalni in ne pravopisni (ponovno so skupaj obravnavani vsi samostalniki ženskega spola, ne glede na izvor in njihovo (ne)lastnoimenskost). Poleg tega je dikcija teh pravil mestoma težko razumljiva za povprečnega uporabnika, ki ne loči med končajem, obrazilom in končnico ter njihovim razmerjem do osnove imena.

Pravopisna pravila, ki vsebujejo napotke o pregibanju ženskih rojstnih imen in njihovem besedotvorju, navajajo tudi premalo zgledov, ki bi pokazali, da so oblikovane skupine v resnici heterogene. Ker je porast števila unikatnih in tujih rojstnih imen v Sloveniji stvar zadnjih (dveh) desetletij, je to sicer razumljivo, vendar bo treba pri prenovi aktualnih pravil upoštevati dejansko stanje ter popisati in sistematično rešiti normativne zadrege, ki se pojavljajo v tej skupini lastnih imen.

.....
 9 Tak koncept je uveljavljal Toporišič (1965: 210) ob kritiki slovenske slovnice štirih avtorjev (1964): »Vsa sklonljiva ženska imena gredo v I. sklanjatev: vseeno je, ali gre za *Julko* ali *Klio*, za *Melpomeno* ali *Lenčko*.« Načelu, da se besede iste sklanjatve – potem ko postanejo del slovenskega jezikovnega sistema – vedejo enako, je razumljivo podrejen oblikoslovni prikaz v vseh izdajah Toporišičeve slovnice. Pravopisni prikaz bi tu moral pojasniti, kako obravnavana imena s pogosto nenavadnim izglasjem ali eksotično izgovarjavo prilagodimo slovenskemu jezikovnemu sistemu.

3 Predlogi za reševanje v pravilih

V nadaljevanju predstavljamo predloge rešitev, nastalih ob odgovarjanju na vprašanja, zastavljena v spletni *Jezikovni svetovalnici* Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU, in ob usmerjenem raziskovanju oblikopisnih posebnosti ženskih rojstnih imen, povezanih z oblikoglasjem.

3.1 Kategorizacija ženskih imen glede na oblikoslovno vedenje

Pri razvrščanju imen v kategorije smo ugotovili, da razlikovanje imen glede na oblikoslovne kategorije temelji na drugačnih merilih kot razlikovanje imen glede na besedotvorne kategorije. Za OBLIKOSLOVNO pregibanje, torej za odločitev, ali ime uvrstimo v prvo žensko sklanjatev ali v tretjo žensko sklanjatev (oz. ali je nesklonljivo), je odločilnega pomena le **govorjeni končaj imena**, in sicer: (I) nenaglašeni *-a*, (II) naglašeni samoglasnik ali (III) soglasnik.

Govorjeni končaj imena	Primeri [izgovor] rodilnik	Podskupine	
		I./a Zveza samoglasnik + [a]	I./b Imena na nemi <i>-h</i>
I. Nenaglašeni [a]	<i>-e</i> <i>Petra</i> [pétra] <i>Petre</i>	<i>-e</i>	<i>-e/--</i>
		<i>Pia</i> [píja] <i>Pie</i>	<i>Sarah</i> [sára] <i>Sarahe/Sare/Sarah</i>
II. Samoglasniki [á] [é] [í] [i] [ó] [ú]	-- <i>-á Nana</i> [naná] <i>Nana</i> <i>-é Renéé</i> [rené] <i>Renée</i> <i>-í Amélie</i> [amelí] <i>Amélie</i>	<i>-i Lindsay</i> [líndzi] <i>Lindsay</i>	
		<i>-ó Koo</i> [kó] <i>Koo</i>	
		<i>-ú Sue</i> [sú] <i>Sue</i>	
III. Soglasnik	-- <i>Nives</i> [níves] <i>Nives</i>	III./a Imena z nemim <i>-e</i> ali <i>-h</i>	
		<i>-e/--</i> <i>Marguerite</i> [margerít] <i>Marguerite</i> <i>Ruth</i> [rút] <i>Ruth</i> <i>Kate</i> [kêjt] <i>Kate</i>	

Preglednica 1: Prikaz oblikoslovnih kategorij pri imenih ženskega spola.

Preglednica 1 kaže, da so sklonljiva le imena, ki se končujejo na nenaglašeni *-a* (tip *Petra*), posebna skupina so imena, ki se končujejo na zvezo samoglasnik + *-a* (tip *Pia*), nekatere izjeme in nerešena vprašanja najdemo pri imenih na nemi *-h* z govornim *a* v izglasju (tip *Sarah*). Skupine predstavljamo v nadaljevanju.

I. Imena na nenaglašeni -a

PRIMERI: *Marija, Tina, Barbara, Ana, Mojca, Alenka*¹⁰

SKLANJATEV: Sklanjamo jih po prvi ženski sklanjatvi, z dodajanjem značilnih sklonskih končnic.

PARADIGMA: *Marija Marije Mariji Marijo Mariji Marijo ...*

RAZLAGA: Po nakazani paradigmi se sklanjajo vsa imena, ki se končujejo na nenaglašeni -a.

Podskupina I./a: Skupina ženskih imen s končnico -a, pred katero je samoglasnik oz. več samoglasnikov

PRIMERI: *Gaia, Geia, Lea, Livia, Maia, Olivia, Pia, Tea*¹¹

PARADIGMA: *Pia Pie Pii Pio Pii Pio ...*

RAZLAGA: Ženskimi imenom na nenaglašeni -a, ki se v osnovni obliki končujejo na dva ali tri samoglasnike, dodajamo le značilne končnice prve ženske sklanjatve. Morebitni izgovor z vmesnim glasom [j], tj. [*Píja*], [*Gája*], na zapis oblik v odvisnih sklonih ne vpliva.

POSEBNOST: V **rodilniku dvojine in množine** se pri tej skupini imen v sklanjatvenem vzorcu prve ženske sklanjatve namesto neglasovne končnice -*ø* (*Ana An*) uporablja kot izgovorna olajšava -*j*, torej *Pij, Lej, Livij, Gaj* itd.

OPOMBA: Imena, ki se v osnovni obliki končujejo na **tri samoglasnike** (*Gaia, Naia, Geia*), v rodilniku dvojine in množine (*Gaj, Naj, Gej*) odstopajo tako od ženskih oblik tipa *Pij* (kjer je -*j* dodan kot izgovorna olajšava) kot tudi od moških oblik z izglasjem -*ai* (*Mai, Kai*), kjer se končni pisni -*i* pisno ne podomačuje v -*j* niti pri tvorbi svojilnih pridevnikov iz teh imen (*Maiev, Kaiev*, po zgledu *Moi – Moiev* iz SP 2001, § 782, 957 in 981). Oblike *Gaj, Naj, Gej* (< *Gai, Nai, Gei*) se torej razlikujejo od oblik *Pij, Lej* in jih je mogoče obravnavati kot pisno podomačene glede na izgovor. Predlog, da bi rodilnik dvojine in množine pri ženskih imenih tipa *Gaia* lahko pisali tudi *Gai, Nai, Gei*, če bi želeli doseči poenotenje med istovrstnimi sklopi ženskih in moških imen, je mogoče utemeljiti tudi z dejstvom, da iz rodilniške oblike tipa *Gaj* uporabnik ne more sklepati, ali je osnovna oblika imena *Gaja* ali *Gaia* ali *Gaa, Naja* ali *Naia* ali *Naa, Gea* ali *Geia*.

GLASOVNA URESNIČITEV: Imena, ki se končujejo na *e + a*, imajo dvojno izgovorno paradigmo: prva je tradicionalna, npr. *Tea* [*téa*] [*téé*] [*téi*] (gl. slovar SP 2001, iztočnica *Téo*), druga ([*téja*] [*téje*] [*téji*]) pa bo uvedena v rastoči *Slovar pravopisnih težav* (dalje SPT 2014–). Poleg pogoste uresničitve izgovora s širokim *ê* ta način izreke izhaja iz sklepanja, da končaj -*j* vpliva na izgovor pred njim stoječega *e*, tako da se ta v rodilniku dvojine in množine izjemoma izgovarja široko, tj. [*téj*], tudi pri izgovoru, predvidenem v SP 2001.

10 Navajamo imena, ki so najpogosteje zastopana v korpusu Gigafida in imajo oznako »samostalnik, ženski spol, ime«.

11 Navajamo imena, ki so bila v rabi kakor koli izpostavljena kot problematična: bodisi zaradi pogostih napak, ki smo jih zasledili v besedilih, bodisi v spletni *Jezikovni svetovalnici* Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU.

Podskupina I./b: Skupina ženskih imen s končnico -a, ki se pisno končujejo na nemi -hPRIMERI: *Deborah, Farrah, Hannah, Leigh, Mariah, Oprah, Sarah, Savannah, Susannah*¹²**PARADIGMA IN GLASOVNA URESNIČITEV:**

Poleg možnosti, da se ime ne sklanja in ohrani izvorno izgovorjavo (*Sarah* [sára] *Sarah* [sára] *Sarah* [sára] *Sarah* [sára] *Sarah* [sára] *Sarah* [sára] – več v skupini III spodaj), imamo na voljo tudi druge predloge za reševanje oblikoslovne problematike obravnavanih imen.

Izgovor končnega -h

(a) Ohranjanje izvorne pisne podobe imena in ohranjanje soglasnika -h v izgovoru (po zgledu SP 2001):

Sarah [sárah] *Saraha* [sárahe] *Sarahi* [sárahí] *Saraho* [sárahó] *Sarahi* [sárahí] *Saraho* [sárahó]

Opuščanje končnega -h

(b) Ohranjanje izvorne pisne podobe imena, podomačen izgovor z opuščanjem nemega -h:

Sarah [sára] *Saraha* [sáre] *Sarahi* [sári] *Saraho* [sáro] *Sarahi* [sári] *Saraho* [sáro]

(c) Pisna podoba imena se zaradi pregibanja v izgovoru spreminja tudi v zapisu, izgovor podomačen:

Sarah [sára] *Sareh* [sáre] *Sarih* [sári] *Saroh* [sáro] *Sarih* [sári] *Saro* [sáro]

(č) Povsem podomačen zapis v odvisnih sklonih, izgovor podomačen:

Sarah [sára] *Sare* [sáre] *Sari* [sári] *Saro* [sáro] *Sari* [sári] *Saro* [sáro]

RAZLAGA:

Slovar SP 2001 (a) pri edini uslovarjeni obliki, imenu *Utah*, ki ima z opustitvijo nemega -h samoglasniško izglasje, predvideva izgovor tega *h*, torej [útah], in pregibanje *Utah* *Utaha*. Druga možnost (b) je ohranjanje črke *h* v zapisu, upoštevamo pa podomačeni izgovor. To načelo približuje ime *Sarah* številnejšim moškim različicam francoskih in angleških imen tipa *Macquart, Matthew, Dumas*, kar omogoča izvorni zapis besede in upoštevanje načela identitete lastnega imena (Dudok 2009: 36 id.). Tako še *Elijah, Noah, Susannah* (Ilc in Stopar 2012: 111). (c) Možnost spreminjanja pisne podobe imena pred nemim -h, npr. v roditeljskem *Sareh* [sáre], omenja Kocjan - Barle (2012: 98) (pri njej tudi izgovor [sêrah]), ki opozarja na motečo oddaljitev od imenovalniške oblike. Različica (č) v največji meri podomačuje ime v neodvisnih sklonih tudi v zapisu (gl. Weiss 2013; tako tudi v novem hrvaškem pravopisu, HP 2013), vendar je rešitev primerna za tista imena, ki imajo v jeziku že uveljavljeno tudi podomačeno obliko: *Hannah* in *Hana, Sarah* in *Sara, Deborah* in *Debora* ipd. Pri imenih, ki podomačene ustreznice nimajo oziroma je ta glasovno zelo drugačna (*Farrah, Oprah*), je uvrstitev v to sklanjatveno podskupino manj verjetna. Bolj navadna in sodobnim načelom upoštevanja identitete lastnega imena (Dudok 2009: 36 id.) prilagojena je možnost, da ta imena uvrstimo v tretjo žensko sklanjatev, kar pomeni, da jih (tako kot *Karmen, Dagmar, Nives*) ne sklanjamo. Z vidika sodobnega uporabnika je pomembno, da se zavedamo, da sta *Sarah* in *Sara* (gl. tudi

12 Navajamo imena, ki so bila v rabi kakor koli izpostavljena kot problematična: bodisi zaradi pogostih napak, ki smo jih zasledili v besedilih, bodisi v spletni *Jezikovni svetovalnici* Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU.

posebnosti pri opisu skupine III./a) dve različni imeni, da je prvo navadno nesklonljivo, drugo pa se sklanja po oblikoslovnem vzorcu *Marija*. Tretje vodilo pri končni odločitvi Pravopisne komisije pri SAZU, ki pripravlja prenovu pravopisnih pravil, pa bo povezano z odločitvijo o vseh nemih glasovih v imenskem izglasju imen, torej *George, Wilde, Elijah, Andrew, Dumas* in *Beatrice, Kate, Ruth, Sarah*.

II. Imena na samoglasnik, ki ni nenaglašeni -a

PRIMERI: *Amélie, Koo, Lindsay, Mary, Nana, Renéé, Sylvie, Sue*

PARADIGMA: *Mary Mary Mary Mary Mary Mary ...*

RAZLAGA: Ta imena pregibamo z neglasovnimi končnicami (spadajo v tretjo žensko sklanjatvev). V to skupino se uvrščajo večinoma tuja imena.

III. Imena na soglasnik

PRIMERI: *Dagmar, Doris, Ines, Karmen, Nives*

PARADIGMA: *Nives Nives Nives Nives Nives Nives ...*

RAZLAGA: Ta imena pregibamo z neglasovnimi končnicami (spadajo v tretjo žensko sklanjatvev).

Podskupina III./a: Skupina ženskih imen na nemi -e ali -h

PRIMERI: *Margareth, Marguerite, Ruth (Claire, Diane, H elene, Kate, Monique)*

PARADIGMA:

Marguerite Marguerite Marguerite [margerit] ... ali Marguerite [margerit] Marguerite [margerite] Margueriti [margeriti]

Ruth Ruth Ruth ... ali Ruth [r ut] Ruthe [r ute] Ruthi [r uti] ...

RAZLAGA: Dvojnična sklanjatvena moţnost je omejena na tista imena, ki imajo v jeziku  e uveljavljeno tudi podomačeno obliko: *Marguerite* in *Margerita*, *Ruth* in *Ruta*. (Prim. skupino I./b.) Pri imenih, ki podomačene ustreznice nimajo oziroma je ta glasovno zelo drugačna, je uvrstitev v to sklanjatveno podskupino manj verjetna.

POSEBNOST: Posebnost so imena, s katerimi se je sloven cina srečala v **svetopisemskih** besedilih (*Ruth* → *Ruta*, *Sarah* → *Sara*), npr.: *Tedaj je Boaz rekel Ruti: »Poslušaj, moja hči, ne hodi na drugo polje paberkovat in ne oddaljuj se od tukaj, ampak se drži mojih dekel!«* (Rut 2, 8)). Za ta imena oz. imena predklasi nega kulturnega izročila (egipčanska, babilonska, številna hebrejska), npr. *Kolombo, Bejrut, D akarta, Cejlon, Apa i, Tutankamon, Ra, Izak*, pravopisna pravila v členu 1118 uveljavljajo pravilo, da jih pišemo »po domače«.

GLASOVNA URESNIČITEV: Nemi glas se tudi pri pregibanju po prvi ženski sklanjatvi zapisuje v vseh sklonih; med pisno in govorno obliko imena obstaja razlika, nakazana z izgovorom v oglatih oklepajih.

3.2 Kategorizacija ženskih imen glede na vedenje pri tvorbi svojilnih pridevnikov

Pri BESEDOTVORNEM pregibanju ženskih imen razlikujemo med tistimi imeni, pri katerih svojilni pridevnik nastane tako, da nespremenljivemu delu imena (tj. podstavi) dodamo obrazilo *-in*, in drugimi, pri katerih pred pridevniško obrazilo *-in* vrinemo tudi soglasnik *j*. Zato je bolj kot dejstvo, kako se ime končuje, pomembno, kako se uresničuje govorna osnova imena.

Preglednica 2 kaže, da se obrazilo *-in* dodaja večini imen, katerih podstava (nespremenljivi del pri sklanjanju) se končuje na govorjeni soglasnik in nenaglašene samoglasnike [a] [e] [o] [u]. Pri ostalih imenih, zlasti tistih z naglašeni izglasnimi [á] [é] [í] [ó] in [ú] ter nenaglašeni [i], se med pridevniško obrazilo in samoglasnik vriva soglasnik *j*.

Govorjena osnova/ končaj imena	Primeri	Podskupine	
I. Osnova/ime na soglasnik	<i>-in</i> <i>Petr a</i> [pétra] <i>Petrin</i> <i>Keir a</i> [kêjra] <i>Keirin</i> <i>Nives</i> [níves] <i>Nivesin</i> <i>Ruth</i> [rút] <i>Ruthin</i>	I./a Imena na soglasnik [j]	I./b Imena z nemim <i>-e</i>
		<i>-in</i> <i>Tay a</i> [tája] <i>Tayin</i> <i>Kay</i> [kêj] <i>Kayin</i>	<i>-in</i> <i>Beatrice</i> [beatrís] <i>Beatricein</i> <i>Kate</i> [kêjt] <i>Katin</i>
II. Osnova/ime na samoglasnik [a] [e] [o] [u]	<i>-in</i> <i>Inge</i> [ínge] <i>Ingin</i> <i>Hero</i> [hêro] <i>Herin</i> <i>Sapfo</i> [sápfo] <i>Sapfin</i>	II./a naglašeni [á] [é] [ó] [ú]	II./b V + V
		<i>-jin</i> <i>Nana</i> [naná] <i>Nanajin</i> <i>Renée</i> [rené] <i>Renéejin</i> <i>Sue</i> [sú] <i>Suejin</i> <i>Koo</i> [kó] <i>Koojin</i>	<i>-jin/-in</i> <i>Te a</i> [têja] <i>Tejin/Tein</i>
III. Osnova/ime na [i]	<i>-jin</i> <i>Audrey</i> [ódri] <i>Audreyjin</i> <i>Amélie</i> [ameli] <i>Améliejin</i> <i>Zoe</i> [zó] <i>Zoejin</i>	III./a ime z vzporednico na <i>-a</i>	III./b i + a
		<i>-in/-jin</i> <i>Mimi</i> (<i>Mima</i>) <i>Mimin/</i> <i>Mimijin</i>	<i>-jin/-in</i> <i>Pi a</i> [píja] <i>Pijin/Piin</i> <i>Gai a</i> [gája] <i>Gaijin</i>

Preglednica 2: Prikaz besedotvornih kategorij pri tvorbi svojilnega pridevnika iz imen ženskega spola.

I. Osnova/ime na soglasnik

PRIMERI: *Ines*, *Keir|a*, *Nives*, *Petr|a*, *Ruth*

SVOJILNI PRIDEVNIK: *Petra* > *Petr-* + *-in* > *Petrin*; *Ines* > *Ines-* + *in* > *Inesin*

RAZLAGA: Podstavi (tj. nespremenljivemu delu pri sklanjanju) dodamo obrazilo *-in*.

POSEBNOST: Kadar se podstava končuje na *c*, se ta pred obrazilom *-in* premenjuje v č: *Polonca* > *Polončin*.

Podskupina I./a: Soglasnik, na katerega se končuje nespremenljivi del, je jPRIMERI: *Alya, Key, Mey, Maya, Taya*SVOJILNI PRIDEVNIK: *May* [mêj] > *Mayin*; *Taya* [tája] > *Tayin*

RAZLAGA: Pri ženskih rojstnih imenih, pri katerih pisni -y na koncu podstave (tj. nespremenljivega dela pri sklanjanju) beremo kot [j], pisnega j pred obrazilom -in ne dodajamo.

Podskupina I./b: Imena z nemim -ePRIMERI: (a) *Beatrice, Florence*; (b) *Claire, Diane, Faye, H elene, Kate, Marguerite, Marie-Aude, Monique*

SVOJILNI PRIDEVNIK:

a) *Beatrice* [beatr s] > *Beatricein*b) *Faye* [f ej] > *Fayin*RAZLAGA: Svojlne pridevnike iz ženskih rojstnih imen tretje ženske sklanjatve, ki se končujejo na nemi -e, tvorimo tako, da: (a) nemi -e v pridevniku ohranjamo, kadar je njegov zapis odločilen za izgovor pred njim stoječe črke: *Beatrice* [beatr s] > *Beatricein*; (b) nemi -e v pridevniku opuščamo, kadar ne vpliva na izgovor pred njim stoječe črke: *Faye* [f ej] > *Fayin*.**II. Podstava/ime na samoglasnik [a] [e] [o] [u]**PRIMERI: *Ane, Elfriede, Inge, Christine, Margo, Hero, Sapfo*SVOJILNI PRIDEVNIK: *Inge* > *Ingin*; *Margo* > *Margin*

RAZLAGA: Pri ženskih rojstnih imenih iz tretje ženske sklanjatve, ki se končujejo na nenaglašeni govornji [e], [o] ali [u], svojlni pridevnik tvorimo enako, kot če bi se ta imena končevala na -a.

Podskupina II./a: Podstava/ime na naglašeni [á] [ e] [ o] [ u]PRIMERI: *Blue, Desiree, Koo, Nana, Prue, Ren e, Sue*SVOJILNI PRIDEVNIK: *Sue* [s u] > *Suejin*; *Nana* [nan a] > *Nanajin*; *Desiree* [dezir e] > *Desireejin*

RAZLAGA: Pri ženskih rojstnih imenih iz tretje ženske sklanjatve, ki se končujejo na naglašeni govornji [a], [e], [o] ali [u], svojlni pridevnik tvorimo tako, da pred obrazilo -in dodamo j.

Podskupina II./b: Podstava/ime, kjer se srečajo [a] [e] [o] [u] in samoglasnik aPRIMERI: *Gea, Lea, Noa, Tea*

SVOJILNI PRIDEVNIK:

a) *Tea* > *Te + j + -in* > *Tejin*b) *Tea* > *Te + -in* > *Tein*

RAZLAGA: Pri ženskih rojstnih imenih iz prve ženske sklanjatve, katerih podstava (tj. nespremenljivi del pri sklanjanju) se končuje na [a] [e] [o] [u], svojlni pridevnik tvorimo bodisi tako, da (a) pred obrazilo -in dodamo j, ali tako, da (b) dodamo zgolj obrazilo -in.

OPOZORILO: Novejše raziskave (Jurgec 2004; 2007) gradiva, kjer pride do stika dveh samoglasnikov (zlasti v prevzetih besedah: [a + V], [i + V], [e + V], [ e + V], [o + V], [ o + V]), kažejo, da govornji slovenščine dosledno zapolnjujejo zev le v sklopu [i + V]. Zapolnitev zeva pri preosta-

lih sklopih ni sistemska, zato za uporabnike ni obvezujoča. Tudi po členu 963 v SP 2001 v primerih, ko se osnova ženskega imena v imenovalniku končuje na *e a o u*, v svojilnem pridevniku tej osnovi dodamo protizevni *j* ali pa tudi ne. Pravila torej dopuščajo dvojnico, ki jo potrjuje raba, vendar te dvojnice ne v aktualnih pravilih ne v slovarju niso izpisane (*Tea – Tejin/Tein*).

V slovarju SP 2001 je pri samostalnikih ženskega spola tega tipa pogosto zapisana oblika roditeljske množine, ker naj bi uporabniku služila kot pomoč pri tvorbi svojilnega pridevnika (**boa** (ž): rod. mn. *boj – bojjin*), vendar ta navezava na roditeljsko množinsko obliko izrecno, torej kot pravilo, ni niti zapisana niti v pravilih SP 2001 omenjena.¹³ Avtorji slovarja so verjetno izhajali iz določila v Toporišičevi *Slovenski slovnici* (2000: 196): »Priponsko obrazilo *-in* se dodaja podstavam ženskega spola; pred to obrazilo dodajamo *j* pri tistih samostalnikih, ki tak *-j* dobivajo tudi v roditeljski množini (in dvojine) (*Klia – Klij, Kljin*).«

III. Podstava/ime na samoglasnik [i]

PRIMERI: *Amelie, Audrey, Ashley, Britney, Cloe, Courtney, Katie, Kitty, Lindsay, Mary, Julie, Whitney*

SVOJILNI PRIDEVNIK: *Mary* [mêri] > *Mary + j + -in* > *Maryjin*

RAZLAGA: Pri ženskih rojstnih imenih iz tretje ženske sklanjatve, ki se končujejo na govorjeni [i], svojilni pridevnik tvorimo tako, da pred obrazilo *-in* dodamo *j*. Pri tem ni pomembno, s katerimi črkami je govorjeni [i] zapisan (npr. *Katie* [kêjtɪ] > *Katiejin*; *Britney* [brítɲi] > *Britneyjin*; *Lindsay* [línɔzi] > *Lindsayjin*; *Zoe* [zói] > *Zoejin*) in ali je naglašen ali ne (*Maguy* [magí] > *Maguyjin*).

POJASNILO: Potrditev za tako rešitev lahko dobimo, če vzamemo v izglasju enako glaseči se priimek, npr. *Curie, Christie: odkritja Curiejeve, romani Christiejeve*, torej tudi *Améliejin nasmeh* ali *Juliejin sin*.

Podskupina III./a: Podstava/ime na [i] z vzporednim imenom na *-a*

PRIMERI: *Beti, Fani, Mimi, Neli*

SVOJILNI PRIDEVNIK: *Mimi* > *Mimin* in *Mimijin* (*Mima* > *Mimin*)

RAZLAGA: Pri ženskih rojstnih imenih na *-i*, ki imajo v slovenščini vzporednico na *-a* (npr. *Neli – Nela*), tvorimo pridevnik bodisi tako kot pri sorodnih imenih na *-a* bodisi s podaljševanjem podstave (tj. nespremenljivega dela pri sklanjanju) z *j* pred obrazilom *-in*.

OPOZORILO: Po členu 963 v SP 2001 dvojnica ni dopuščena: imena, ki imajo vzporednice na *-a*, tvorijo svojilni pridevnik le na en način (torej *Mimi – Mimin* in ne tudi *Mimijin*). Toda temu načelu je v praksi težko slediti, saj je iskanje tovrstnih vzporednic pogosto nezanesljivo, hkrati pa je ob svojilnem pridevniku tipa *Leonin* pogosto težje rekonstruirati izvornik *Leoni*. Ob pridevniku *Leonijin* je rekonstrukcija v *Leoni* pričakovana.

13 Člen 927 v SP 2001 navaja zgolj splošno ugotovitev, da se v tvorjenki »pogosto pokaže glas *j*, ki ga v podstavi sicer ne pišemo ali pa ga pišemo le v posameznem sklonu: *rádio* : *rádij*- + *-ski* > *rádijski*; *Pia* nasproti *Pij*- + *-in* > *Pijin* (prim. rod. mn. *Pij*)«.

Podskupina III./b: Podstava/ime, kjer se srečata [i] in samoglasnik aPRIMERI: *Aria, Enia, Gloria, Maria, Mia, Olivia, Pia, Sofia, Tia, Naia*

SVOJILNI PRIDEVNIK:

a) *Pia* > *Pi* + *j* + *-in* > *Pijin* *Naia* > *Nai* + *j* + *-in* > *Naijin*b) *Pi* > *Pi* + *-in* > *Piin*

RAZLAGA: Pri ženskih rojstnih imenih iz prve ženske sklanjatve, katerih podstava (tj. nespremenljivi del pri sklanjanju) se končuje na [i], svojilni pridevnik tvorimo bodisi tako, da (a) pred obrazilo *-in* dodamo *j*, ali tako, da (b) dodamo zgolj obrazilo *-in*. Pri imenih, ki se končujejo na *V + i + a* (*Naia, Geia, Gaia*), je možna le prva uresničitev.

OPOMBA: Pravopisna pravila (SP 2001: § 963) pri tistih ženskih imenih, ki osnovo v imenovalniku končujejo na *i* ali *y*, dvojnice sicer ne dopuščajo. To pravopisno pravilo potrjujejo raba in vzporedni primeri v slovarskem delu pravopisa (*Adria – Adrijin, Carinthia – Carinthijin*), ki pa ga hkrati zanikajo (*Cronia – Croniev* in **Croniin*, ne pa *Cronijin*, kot bi bilo besedotvorno ustrezno glede na kodifikacijo; normativno znamenje se tukaj namreč nanaša na napako pri izbiri obrazila). Aktualna raba kaže, da se to pravilo ni docela uveljavilo, saj uporabniki verjetno ne poznajo niti zgoraj omenjenega pravila (SP 2001: § 963) niti pravila o rodilniški množinski obliki, iz katere naj bi izhajali pri tvorbi pridevnika, zato pišejo svojilne pridevnike tudi brez vmesnega *j* (*Aria – Ariin*). Predlagamo, da se tudi pri teh imenih uvede dvojica, ki jo pravopis dovoljuje pri *Tea* (*Tejin* in *Tein*).

Tvorba svojilnih pridevnikov iz imen, ki jih sestavljata dve imenski enotiPRIMERI: *Zala Ana*SVOJILNI PRIDEVNIK: *rutica Zale Ane*

RAZLAGA: Pri ženskih rojstnih, ki imajo dve enoti, za izražanje svojine uporabljamo zveze z rodilnikom.

POSEBNOST: Pri imenih, ki imajo vzporednico v skupaj pisani obliki, se redkeje uporablja tudi svojilni pridevnik, enak pridevniku iz sorodnega imena:

Ana Marija – Anamarijin (*Anamarija* > *Anamarijin*)

OPOMBA: Pravopisno pravilo v SP 2001 (§ 966), ki določa, da pri ženskih rojstnih imenih, ki imajo dve enoti ali več, svojilne pridevnike tvorimo tako, da pripono dodajamo zadnji sestavini, neprvo sestavino pa pišemo z malo začetnico in strnjeno s prvo (*Rožamarijin, Anamarijin*), se ni uveljavilo. Uveljavil se je zapis narazen, torej ohranja se nepregibnost prve sestavine, druga sestavina imena pa dobi pridevniško obrazilo (**Roža Marijini otroci*); zapis narazen je nesistemski. V položajih, ko je treba izraziti svojino takih poimenovanj, se je v knjižni rabi uveljavilo rodilniško izražanje (*otroci Rože Marije*), morda tudi zaradi pogovorne variante s predlogom *od* (*otroci od Rože Marije*). Nekdaj so bila taka imena redka ali pa so izvirala iz enobesednih (*Rosemarie* > *Roža Marija*). Danes so imena iz dveh enot zelo pogosta in pogosto raznorodna: *Pavla Marija*, zato je tvorba svojilnih pridevnikov tipa **Pavlamarijin* uporabnikom bolj nesprijemljiva kot pri imenih, kjer se je tudi skupaj pisana oblika že uveljavila, npr.: *Anamarijin*.

Sklep

Ženska rojstna imena v Sloveniji v zadnjih desetletjih postajajo vedno bolj pestra množica besed, pogosto sestavljena iz glasovja oz. črkovnih zvez, ki so za slovenščino manj običajna. V prispevku smo izhajali zlasti iz nabora (tipov) imen in težav, kot se izkazujejo v vprašanih, naslovljenih na spletno *Jezikovno svetovalnico* Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša pri ZRC SAZU, in iz besedilnega korpusa Gigafida. Uporabniki imajo z njimi pri oblikoslovnem in besedotvornem pregibanju pogosto težave, ki niso pogojene zgolj s podobo imena, temveč so tudi odraz pravorečnih in (posledično) pravopisnih nedorečenosti.

Načelo slovnične obravnave, kot ga ima SP 2001, dejanskega jezikovnega stanja ne zajema več ustrezno. Ženska rojstna imena so postala veliko bolj raznorodna množica besed, kot jih s popisom ženskih sklanjatev in njihovih posebnosti prikazuje trenutno še aktualni priročnik. Pri poskusu prenove pravil, ki zadevajo to podmnožico ženskih samostalnikov, smo izhajali iz premise, da uporabnik nima vedno potrebnega jezikovnega metaznanja, ki bi mu omogočalo sestavljanje informacij iz podatkov, razdrobljenih po različnih členih in nemalokrat tudi različnih mestih v priročniku. Pravila, ki urejajo oblikoslovno in besedotvorno pregibanje ženskih rojstnih imen, smo tako poskusili predstaviti v sklopih, ki vsebujejo čim bolj povedne (tipične) zglede in ki si sledijo dovolj logično, da bo uporabnik izmed navidezno podobnih kategorij imen znal izbrati tisto, katere pravilo bo nato ustrezno apliciral na lastno pravopisno zadrego. Ugotovili smo, da razlikovanje imen glede na oblikoslovne kategorije temelji na drugačnih merilih kot razlikovanje glede na besedotvorne kategorije, zato pravil ni mogoče združevati (prim. *Slogovni priročnik*, Ženski samostalniki, ki se končajo z dvema samoglasnikoma).

Za OBLIKOSLOVNO pregibanje, torej za odločitev, ali ime uvrstimo v prvo ali v tretjo žensko sklanjatev (oz. ali je nesklonljivo), je odločilnega pomena le **govorjeni končaj imena**: bodisi nenaglašeni *a*, naglašeni samoglasnik ali soglasnik. Pri BESEDOTVORNEM pregibanju ženskih imen pa je bolj kot dejstvo, kako se ime končuje, pomembno, kako se uresničuje **govorna podstava imena** (tj. pri sklanjanju nespremenljivi del). Na osnovi tega razlikujemo med tistimi imeni, pri katerih svojilni pridevnik nastane tako, da podstavi dodamo obrazilo *-in*, in drugimi, pri katerih pred pridevniško obrazilo *-in* vrinemo tudi soglasnik *j*. Te ugotovitve so omogočile osnovno razčlenitev na po tri (neprekrivne) skupine pri oblikoslovnem in besedotvornem pregibanju, ki smo jim – ob upoštevanju posebnosti – dodali še podskupine ženskih rojstnih imen. Nova kategorizacija je večinoma ostala skladna s pravili SP 2001; kjer predlagamo spremembe, so te gradivsko podkrepjene. Omeniti pa velja tudi vse pogostejše težnje po poenostavitvi pravil za pregibanje tujih imen. Natančen pregled in kategorizacija gradiva pa sta pokazala, da jezikovna vprašanja, povezana z obravnavanimi imeni, odsevajo kompleksnost te problematike: uporabniki namreč ne želijo izenačevati neenakih zgledov: izgovarjava imen sama narekuje njihovo nadaljnje pregibanje. S prispevkom želiva avtorici prispevati kategorizacijo imen tudi z namenom nadaljnje poenostavitve pravila. Zdi se, da je slednja mogoča tam, kjer je zanjo tudi potrditev v rabi. Z odločitvijo za drugačno razvrstitev gradiva in s tem boljši pregled nad njim se pridružujemo predlogu za moška imena v Kocjan - Barle (2012).

Literatura in viri

- CIEŚLIKOWA, Aleksandra, MALEC, Maria, 2007: Nadawanie imion »literackich« w Polsce. *Jezikoslovni zapiski* 13/1–2. 95–102.
- DUDOK, Miroslav, 2009: Slovensky pravopis – od »chyby« k »pravidlu«. Matej Považaj (ur.): *Dynamické tendencie v slovenskom pravopise*. Bratislava: Veda. 34–39.
- ILC, Gašper, STOPAR, Andrej, 2012: Pravopisna obravnava angleškega nemega -e. Nataša Jakop in Helena Dobrovoljc (ur.): *Pravopisna stikanja*. Ljubljana: Založba ZRC. 101–112.
- HARTMAN, Arthur, NICOLAY, Robert C., HURLEY, Jesse, 1968: Unique personal names as a social adjustment factor. *The Journal of Social Psychology* 75. 107–110.
- HP 2013 = *Hrvatski pravopis* (Željko Jozić idr.) Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje.
Jezikovna svetovalnica = Jezikovna svetovalnica Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU.
 <<http://isjfr.zrc-sazu.si/sl/svetovalnica>>
- JURGEC, Peter, 2004: Fonologija v slovarju novejšega besedja. *Jezikoslovni zapiski* 10/2. 89–101.
- , 2007: *Novejše besedje s stališča fonologije. Primer slovenščine*. Doktorska disertacija. Ljubljana: Filozofska fakulteta.
- KEBER, Janez, 1996: *Leksikon imen*. Mohorjeva družba. Celje.
- , 2001: O strukturi rojstnih imen v Sloveniji. *Jezikoslovni zapiski* 7/1–2. 21–111.
- , 2002: Rojstna imena, hišna imena, vzdevki, psevdonimi v Sloveniji. *Jezikoslovni zapiski* 8/2. 47–69.
- KOCJAN - BARLE, Marta, 2012: Končaj v tujih moških lastnih imenih iz evropskih jezikov, zapisanih v latiničnih pisavah. Nataša Jakop in Helena Dobrovoljc (ur.): *Pravopisna stikanja*. Ljubljana: Založba ZRC. 85–100.
- OTTA, Ema, 1997: Assigning a name to a child: gender differences in two overlapping generations. *Journal of psychology* 131/2. 133–142.
- SP 2001 = *Slovenski pravopis*, 2001. Jože Toporišič idr. Ljubljana: SAZU, Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU (izd.) – Založba ZRC (zal.).
- Slogovni priročnik*, Ženski samostalniki, ki se končajo z dvema samoglasnikoma. <<http://slogovni.slovenscina.eu/Kazalo/Kazalo>>
- ŠRÁMEK, Rudolf, 1999: *Úvod do obecné onomastiky*. Brno: Masarykova univerzita.
- TOPORIŠIČ, Jože, 2000: *Slovenska slovnica*. Maribor: Založba Obzorja.
- WEISS, Peter, 2013: *Hannah z nami brez težav* (in mi z isto *Hanno* prav tako). Lektorsko društvo Slovenije.
 <<http://www.lektorsko-drustvo.si/mnenja-in-mediji/peter-weiss-hannah-z-nami-brez-tezav-in-mi-z-isto-hanno-prav-tako>>
- ŽNIDARŠIČ, Tina, 2005: Statistika rojstnih imen in priimkov. SURS. <http://www.stat.si/doc/stat_urad/nk/2005-01.../ime_priimek_2005-0131.doc>
- , 2014: Rojstna imena in priimki, rojstni dnevi, Slovenija, 1. januar 2014 – končni podatki. SURS.
 <http://www.stat.si/novica_prikazi.aspx?id=6528>